

يُضَعَفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۖ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿۳۰﴾

شود مضاعف برایش عذاب دو چند. و هست این بر الله آسان *

وَمَنْ يَقْنِتْ لَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُورِهَا

و هر که باشد قانت^۱ از شما به الله و رسول او و کند عمل صالح می‌دهیم

أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿۳۱﴾ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ

اجر او را دو مره و میکنیم تهیه برای او رزق کریم * یا نساء نبی نیستید

(۱) قانت: فرمان بردار، تابع پروردگار

كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنْ أَتَيْتَنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيْطِمَةُ

بمثل احد ديگر نساء اگر داريد تقوا پس نكنيد ملايمت بقول تا كند طمع

الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا^ج وَقَرْنَ فِي

آنكه در قلب اوست مرض و بگوئيد سخن معروفی * و قرار باشيد در

بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ

خانهای خود و نكنيد تبرج،^۱ تبرج جاهليت مردمان اول را و بداريد قايم

(۱) تبرج: تجمل، خود نمائی. مثل برج ها نمايان.

الصَّلَاةَ وَآتَيْنَ الزَّكَاةَ وَأَطَعَنَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ

صلوات را و بدهید زکات را و کنید اطاعت الله و رسول او را. یقیناً دارد اراده

اللَّهُ لِيُدْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ

الله که دور کند از شما رجس را، ای اهل بیت، و کند مطهر شمارا

تَطْهِيراً^ج وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ^ط

تطهیراً* و کنید ذکر آنچه میشود تلاوت در خانهای شما از آیات الله و حکمت.

إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا^{٣٤} إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ

يقيناً الله هست لطيف خبير * يقيناً مسلمين و مسلمات

وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ

و مؤمنين و مؤمنات و قانتين و قانتات و صادقين

وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ

و صادقات و صابرين و صابرات و خاشعين و خاشعات

وَالْمُتَصِدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحَاتِ وَالْحَافِظِينَ

و متصدقین و متصدقات و صائمین و صائمات و حافظین

فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ

فروج خویش و حافظات و ذاکرین الله بکثرت و ذاکرات، آماده کرده

اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمًا ﴿۳۵﴾ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا

الله برایشان مغفرت و اجر عظیمی * و نشاید بمؤمن و نه

مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ

مؤمنه وقتی فیصله کند الله و رسول او بر امری که باشد به آنها اختیاری

مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا

در امر آنها. و هر که کند عصیان از الله و رسول او البته گمراه شد بگمراه

مُيَبِّئًا ۳۶ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ

آشکارا* و وقتی گفתי به آنکه کرد نعمت الله بروی و کردی نعمت بروی

أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفَىٰ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ

نگهدار بخود زوجت را و تقوا کن به الله و کردی مخفی در نفست آنچه الله

مُبْدِيَهُ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَىٰ

آشکار کرد و ترسیدی از مردم. و الله را حق است که بترسی از وی. وقتی قطع کرد

زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَا لِيُكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجًا

زید از وی حاجت را، ازدواج کردیم وی را بتو تا که نباشد بر مؤمنین حرجی^۱

(۱) حرج: گناه، ممانعت، مشکل، قید، مضيقه.

فِي أَزْوَاجٍ ادْعِيَآئِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطْرًا ۖ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ

در ازوج ادعیاء آنها^۱ وقتی تمام کردند با آنها مقصدرا. و هست امر الله

مَفْعُولًا ۖ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ ۖ

فاعل شدنی * نیست بر نبی کدام حرج بر آنچه فرض کرد الله بروی.

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۖ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا

سنت الله بین آنانکه رفتند از قبل. و هست امر الله قدر

(۱) ادعیاء آنها: مثل بچه خوانده، برادر خوانده پدر خوانده و غیره.

مَقْدُورًا^{۳۸} نزل الذين یبلغون رسالت الله ویخشونها ولا یخشون

مقدر * آنانکه میکنند تبلیغ رسالات الله را و میترسند از او و نمی ترسند

أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ^{۳۹} وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّنْ

از احدی الا از الله. و کافی است الله که باشد حسیب * نیست محمد آباء احدی از

رِجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ^{۴۰} وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ

مردان شما و لاکن رسول الله است و خاتم النبیین. و هست الله بکل

شَيْءٍ عَلَيْهِمْ^{٤١} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا^{٤٢} وَ

شیءِ علیهم * یا ای کسان با ایمان ذکر کنید الله را ذکر کثیر * و

سَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا^{٤٣} هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ

سبح گوئید باو پگاه و بیگاه * اوست که میفرستد صلوات بر شما و ملائک او

لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا^{٤٤}

تا کند خارج شما را از ظلمات بسوی نور. و هست بر مؤمنین رحیم *

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۖ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا

تحت آنهاست یومیکه شوند ملاقی باو، سلام! و آماده کرده برایشان اجر کریم* یا ای

النَّبِيِّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا إِلَى

نبی ما ارسال کردیم ترا شاهی و مبشری و نذیری* و دعوت کننده بسوی

اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِيرًا لِلْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

الله به اذن او و سراج منیری* و بشارت ده بمؤمنین که برای آنهاست از

اللَّهُ فَضْلًا كَبِيرًا ۴۷ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعُ

الله فضل کبیری * و نکن اطاعت کافران و منافقین را و بگذار

أَذْهَبَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۴۸ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

اذیت آنها را و توکل کن بر الله. و کافی باشد الله و کیلی * یا ای کسان

آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ

با ایمان وقتی نکاح کنید مؤمنات را باز طلاق کنید آنها را از قبل آنکه

تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمِيتَعُوهُنَّ

تماس کنید آنها را نباشد بشما علیه آنها کدام عدتی^۱ که بشمارید. بدهید متاع آنها را

وَسَرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ۴۹ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ

و رها کنید آنها را رهای جمیل * یا ای نبی کردیم حلال برایت ازواجت را،

الَّتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا آفَاءَ اللَّهِ عَلَيْكَ

آنانکه داده ئی اجور آنها را و آنانکه اختیار آنهاست بدستت، از آنانکه داده الله بتو

(۱) عدت: مدت انتظار بعد از اظهار طلاق.

وَبَدِّتِ عَمِّكَ وَبَدِّتِ عَمَّتِكَ وَبَدِّتِ خَالَكَ وَبَدِّتِ خَلَّتِكَ

و دختران عم تو و دختران عمه های تو و دختران ماماهاى تو و دختران خاله های تو

الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَأُمْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبْتَ نَفْسَ النَّبِيِّ

آنانکه هجرت کردند با تو، و زن مؤمنه، که هبه کرد نفسش را به نبی،

إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ

اگر اراده کند نبی که بکند نکاح او را. خالص برای تو بدون دیگر مؤمنین.

قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ

البته علم داریم آنچه فرض کردیم بر آنها در ازواج آنها و آنچه مالک است دستهای آنها^۱

لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۵ تَرْجِي

برای آنکه نباشد بر تو حرجی. و هست الله غفور رحیم * معطل کن

مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُؤَيِّ إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ ابْتِغَيْتَ

هرکرا خواهی از آنها و بخواه نزدت هرکرا خواهی. و هرکرا خواستی

(۱) ملکات ایمانهم: زنانیکه در اختیار دارند و مسؤل آنها هستند.

مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ

از آنکه معزول کردی باز نیست گناه بر تو. اینست ادنا که آسوده شود چشمان آنها

وَلَا يَحْزَنَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

و نکنند حزن و باشند راضی بر آنچه داده ئی آنها را، کل آنها را. و الله دارد علم

مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥﴾ لَا يَجِلُّ لَكَ

آنچه در قلبهای شماست. و هست الله علیم حلیم * نیست حلال بر تو

(۱) معزول: برطرف کردن، جدا کردن، درگذشتن، به تعویق انداختن

النِّسَاءِ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَا

نساء ازین بعد و نه آنکه کنی تبدیل بجای آنها از ازواجی ولو

أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى

معجب باشد بر تو حسن آنها الا آنچه مالک شد دستت. و هست الله بر

كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا^{٥٦} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ

کل شیء رقیب^۱* یا ای کسان با ایمان نشوید داخل بخانه های

(۱) رقیب: مراقب، متوجه، ملتفت

النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرٍ نَبِذٍ وَإِنهٗ وَلَٰكِن

نبی الا آنکه دهد اذن بشما برای طعامی، نباشید منتظرین پخته شدن آن، ولاکن

إِذَا دُعِيتُمْ فَأَدْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ

وقتی دعوت شدید شوید داخل، وقتی طعام خوردید شوید منتشر و نباشید مؤنس

بِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ

حدیث . یقیناً این باشد اذیت برای نبی، میکند حیا از شما. و الله

لَا يَسْتَجِیْ مِنْ الْحَقِّ ۖ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ

نکند حیا از حق. و اگر سؤال میکردید از آنها متاعی، کنید سؤال از آنها از

وَرَاءِ حِجَابٍ ۖ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۖ وَمَا كَانَ لَكُمْ

وراء حجاب. اینست مطهر برای قلبهای شما و قلبهای آنها. و شاید بشما

أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ ۖ وَلَا أَنْ تُنْكَحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا ۖ

که کنید اذیت رسول الله را و نه آنکه کنید نکاح ازواج او را از بعد او ابداً.

إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ۝۵۳ إِنَّ تَبْدُ وَاشْيَاءَ أَوْ تَخْفُوهُ

یقیناً این هست نزد الله عظیم * خواه بنماید چیزی یا مخفی کنید آنرا

فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝۵۴ لَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ فِي آبَائِهِمْ

یقیناً الله هست بكل شیء علیم * نیست گناه بر آنها در آباء آنها

وَلَا أَبْنَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَبْنَاءَ

و نه ابناء آنها و نه برادران آنها و نه ابناء و نه ابناء

أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَاءَهُنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ

خواهران آنها و نه نساء آنها و نه "ما مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ" ^۱ و کنید تقوا بالله.

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝۵۵ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ

یقیناً الله هست بر کل شیء شهید * یقیناً الله و ملائک او

يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا

کنند صلوات بر نبی. یا ای کسان با ایمان صلوات کنید براو و سلام کنید

(۱) "مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ": زنان اسیر جنگ که اختیار و مسؤولیت آنها را بدست داشتند.

تَسْلِيمًا ۵۶ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي

تسليمًا * يقيناً آنانکه میکنند اذیت الله و رسول اورا، لعنت کند بر آنها الله در

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ۵۷ وَالَّذِينَ

دنیا و آخرت و آماده کرده برایشان عذاب ذلتباری * و آنانکه

يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا كَتَبْنَا فَقَدْ احْتَمَلُوا

میکند اذیت مؤمنین و مؤمنات را بغیر آنچه کرده باشند البته شدند حامل

بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُّبِينًا^{۵۸} يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ

بهتان و گناه آشکار * یا ای نبی بگو به ازواج خود و دختران خود

وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيقِهِنَّ^ط ذَلِكَ

ونسوان مؤمنین که باندازند بر خود از چادرهای خود. اینست

أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ^ط وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا^{۵۹}

نزدیک تر که شوند شناخته و نشوند اذیت. و هست الله غفور رحیم *

لَیِّنٌ لِّمَیْنَتِهِ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِیْنَ فِی قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ

اگر ندهند انتها منافقان و آنانکه در قلبهای آنهاست مرض و شورشیان

فِی الْمَدِیْنَةِ لَنُغْرِیَنَّكَ بِهَمْ ثُمَّ لَا یُجَاوِرُونَكَ فِیْهَا إِلَّا

در مدینه، میآوریم بغرش ترا بر آنها باز نمی مانند مجاور تو آنجا الا

قَلِیلاً ۶۰ مَلْعُونِیْنَ ۶۱ اَیْمًا تُقْفُوا اِخْذُوا وَقْتِلُوا تَقْتِیلاً ۶۱

قلیل * ملعونین اند! هر کجا یافته شدند گرفته شوند و قتل شوند تقتیلاً *

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَكِنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ

سنت الله است در آنانکه گذشتند از قبل. و نه یابی درست الله

تَبْدِيلًا ﴿۶۲﴾ يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ

تبدیلی * میکنندسؤال از تو مردم از ساعت. بگو یقیناً علم آنست نزد

اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿۶۳﴾ إِنَّ اللَّهَ

الله. و چه درك کنی شاید ساعت باشد قریب * یقیناً الله

لَعَنَ الْكٰفِرِيْنَ وَاَعَدَّ لَهُمْ سَعِيْرًا ﴿٦٤﴾ خُلِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا ۝

لعنت کرد بر کافرین و آماده کرد برایشان دوزخ را * خلد میکنند آنجا برای ابد.

لَا يَجِدُوْنَ وٰلِيًا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٦٥﴾ يَوْمَ تَقْلَبُ وُجُوْهُهُمْ فِي

نمی یابند ولی و نه نصیری * روزیکه گردانیده شود روهای آنها در

النَّارِ يَقُوْلُوْنَ يٰلَيْتَنَا اَطَعْنَا اللّٰهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلًا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوْا

آتش میگویند ای کاش میکردیم اطاعت الله را و میکردیم اطاعت رسول را * و میگویند

رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا ۖ رَبَّنَا

رب ما، کردیم اطاعت سادات و کبراء خودرا، کردند گمراه مارا از سبیل * رب ما

إِيَّاهُمْ ضَعُفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ۖ يَا أَيُّهَا

بده آنها را دوچند از عذاب و لعنت کن بر آنها، لعنت کبیر * یا ای

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا

کسان با ایمان نباشید مثل آنانکه کردند اذیت بموسی و برائت دادش الله از آنچه

قَالُوا ط وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا

گفتند. و هست نزد الله روی دار * یا ای کسان باایمان کنید تقوا

اللَّهُ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ لَا يُصْلِحُ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ

بالله و بگوئید سخن سدید * میکند اصلاح بشما اعمال شمارا و میکند مغفرت بشما

ذُنُوبِكُمْ ط وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾

گناهان شمارا. و هر که کند اطاعت از الله و رسولش بیقین کامیاب شد بکامیابی عظیم *

(۱) سدید: راست، اهنین، محکم، تیز، بران

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَيُّنَ

یقیناً ما پیش کردیم امانت را بر سماوات و زمین و کوهها، ابورزیدند

أَنْ يُحْمِلُنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ

که کند حمل آنرا و ترسیدند از آن و حمل کرد آنرا انسان. یقیناً اوست

ظَلُومًا جَهُولًا ۷۲ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتُ

بس ظالم بس جاهل * تا کند عذاب الله منافقین و منافقات را

(۱) انسان جاهل و وظیفه رابدوش میگیرد که از عهده آن برآمده نمیتواند.

وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَةَ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ط

و مشرکین و مشرکات را و شود تواب الله بر مؤمنین و مؤمنات.^۱

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٤
(٧٣)

و هست الله غفور رحیم*

---

(۱) الله است تواب برای بنده تائب خود. بنده که رو آورد به الله، الله رو رحمت میگرداند بسوی او.